

[Marianne Jelved]

Socialdemokratiet og fru Helle Degn ved udmærket, at på det tidspunkt var der indgået et forlig med tre andre partier. Jeg vil spørge Socialdemokratiet – man behøver ikke at svare på det, det er så et retorisk spørgsmål – om Socialdemokratiet i en given situation ville acceptere, at der efter, at regeringen havde indgået et forlig med Socialdemokratiet, kom et nyt eller flere nye partier, som ville deltage i forliget, og at regeringen så bare sagde: Beklager, kære Socialdemokrati, godt nok har vi et forlig, men vi vil gerne lige drøfte mulighederne med nogle andre, inden vi skriver under på det. Sådan kan man ikke arbejde herinde, og det ved Socialdemokratiet. Derfor kunne vi ikke på det tidspunkt, engang i januar 1989, rydde det hele af bordet og begynde forfra. Det er derfor, jeg så inderligt beklager, at Socialdemokratiet ikke i rette tid meldte sig på banen, men det er kun Socialdemokratiets eget ansvar.

Det Radikale Venstre kan ikke acceptere filosofien om, at når man har en undervisningsminister, der, som fru Helle Degn antyder, måske har skabt de tosporede seminarier, kan man fralægge sig ansvaret. Selvfølgelig kan man ikke det. Så kunne vi sige det samme om den danske økonomi. Hvem har ansvaret for den? Skal vi fralægge os ansvaret for den? Uanset hvordan de tosporede seminarier er fremkommet, skal vi lave en strukturændring – det er Det Radikale Venstres ønske – for også at skaffe muligheder for flere og andre uddannelser, som der vil blive brug for i 1990'erne.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Socialdemokratiet henvendte sig naturligvis til Det Radikale Venstre, til undervisnings- og forskningsministeren og til regeringen på baggrund af, at der i det forlig, der var indgået, var så uheldige elementer og omstændigheder, at vi troede, at også Det Radikale Venstre selv kunne se, at det var så tilfældigt, og at der var så mange både juridiske og økonomiske aspekter i det fremsatte forslag, at man kunne se det kloge i – uden at forære Socialdemokratiet noget som helst – at indrømme, at man måtte have pillet nogle af seminarierne ud, fordi forslaget havde uoverskuelige konsekvenser.

Det oplyste undervisnings- og forskningsministeren uheldigvis ikke sine forligspartnere om, hvilket er kommet frem i det senere semi-

narieforløb, og det synes jeg er uheldigt. Socialdemokratiet tilbød at medvirke til at redde seminarieforliget her på målstregen, men det var desværre ikke muligt. Jeg synes, man kunne have gjort sig selv og seminarierne den tjeneste at tage forslaget af bordet og tage imod tilbudet om, at man på et bredt parlamentarisk grundlag lavede en samlet, gennemdrøftet planlægning af, hvordan læreruddannelsen skal tilrettelægges i Danmark.

Nør Christensen (CD):

Jeg skal beklage, at vores uddannelsespolitiske ordfører, fru Bente Juncker, ikke kan være til stede i dag, og jeg har fået til opgave at give lovforslaget om sammenlægning og nedlæggelse af seminarier et par ord med på vejen ved tredje behandling.

Det fremgår med al tydelighed af debatten i dag, at den vej, der har været fulgt, har været besværlig. Det har også været en ubehagelig sag at få bragt på plads – ikke mindst fordi der er så mange følelser og vel især lokale interesser, som under debatten har spillet stærkt ind i billedet.

Nogle af de seminarier, der efter vedtagelsen i dag må se sig nedlagt eller lagt sammen med andre, har et langt liv og mange traditioner bag sig, og vi kan i CD forstå, at det naturligvis må røre ved mange følelser. Det er vel ikke så meget det at skulle indskrænke seminariernes antal, der er så forfærdeligt, som at man, når man kommer frem til målstregen, skal til at sætte navn på. Så er det, vanskelighederne opstår. Når vi skal til at udpege, hvem det er, der skal rammes af reduktionen, kommer vanskelighederne. Så kommer netop de lokale følelser og de lokale interesser ind i billedet, og det er der ærlig talt ikke noget som helst mærkeligt i. Det ville være underligt, hvis det var anderledes.

Når CD er gået med til det, skyldes det bl.a., at vi har en finanslovsaftale for året 1989, og med den gav mit parti sit ja til, at vi ville være med til nedskæringer for så vidt angår kapaciteten på seminarieområdet. Det forpligter naturligvis. Det forpligter naturligvis også til, at vi skal lægge ryg til, når der er klø i farvandet. Vi ved, at der er tæsk i luften, når vi lægger ryg til dette lovforslag. Der kommer tæsk fra dem, som ikke er tilfredse. Det skal der pr. definition gøre.